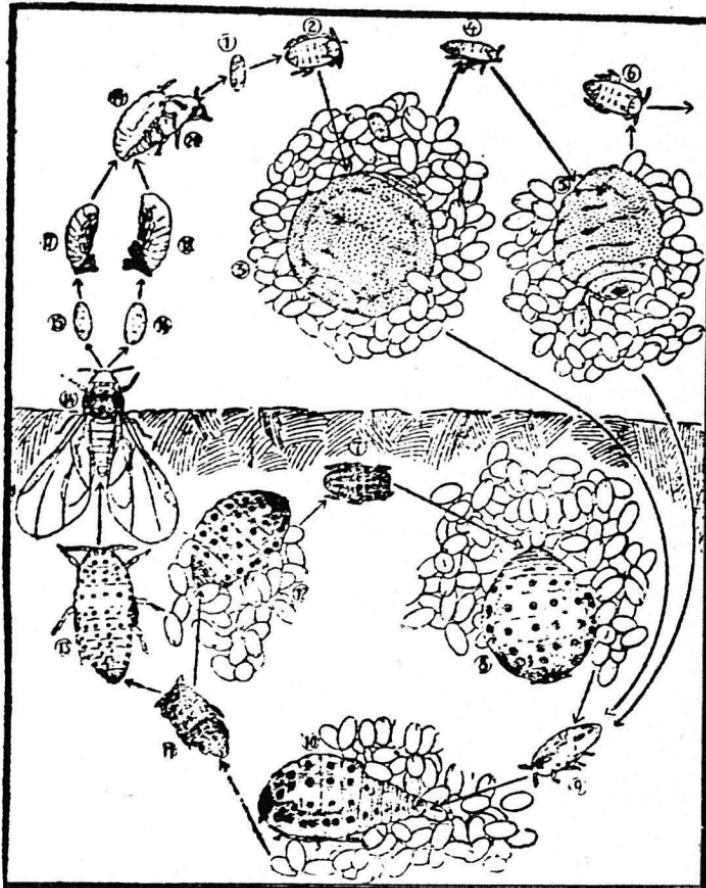

ἀπὸ ξερὰ κλήματα σὰν λαδιά ποὺ ἀπὸ τὸ σχῆμα αὐτὸν λέγεται φυλλοξηρικὴ κηλίδα.

Υπάρχον διωριζόμενα κλήματα ποὺ δὲν παθαίνουν τίποτε οἱ ωρίες τους ἀπὸ τὰ τσιμπήματα τῆς φυλλοξήρας, πάνω δὲ σ' αὐτὰ μπολιάζονται τὰ δικά μας ἥμερα κλήματα, τὰ λεγόμενα σὲ ἄντε-

τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ
Σταθμού Πατρῶν ὅπως καὶ ἡ εἰκόνα 1) δείχνεται πῶς πολλαπλασιάζεται ἡ φυλλοξήρα πάνω στὰ ἀμερικάνικα κλήματα. Ο ἀριθ. 1 δείχνει τὸ αὐγό ποὺ γεννάει ἡ θηλυκὴ φυλλοξήρα τὸ φθινόπωρο ἀφοῦ γονιμοποιηθῇ μὲ τὴν ἀρσενικὴ

Εἰκὼν 2

θεσι Ενδωπαῖκά (ἀμπέλι, σταφίδα κλπ.).

Στὴν εἰκόνα 2 (ἡ ὡρία πάρα πολλή καὶ τὸ φυλλοξηρόν)

φυλλοξήρα καὶ τὸ τοποθετεῖ στὰ φυλλάτερα μέρη τοῦ κορμοῦ τοῦ κλήματος. Απ' αὐτὸν ἐκκολάπτεται (βγαίνει) τὴν ἄνοιξη θηλυκὴ φυλλοξήρα